

ingen Maade ville faae nogen finantsiel Betydning, men kun, at de ville frembringe en heel Deel Forvirring og Uro ved den Institution, som man helst skulde give Lov til at udvikle sig uforstyrret. Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at dette Tilskud af 50,000 Rd. til det kongelige Theater støtter sig til en 8 a 9 Aar gammel Overenskomst imellem Rigsdagen og Cultusministeriet eller Theatret, og at Sædtillæget begrundet sig paa Lønningssloven af 19de Februar 1861 § 28. Theatret har altsaa en fuldkommen begrundet Adkomst til at ansee disse Tilslæg fra Statskassen for faste, og jeg tvivler derfor ogsaa meget om; at Rigsdagen, naar det kom til Stykket, virkelig vilde nægte disse Tilskud, saa at Theatrets Kunstnere ikke kunde faae deres fulde Gage eller Lønning; jeg tvivler meget om, at Rigsdagen, der hidtil ikke har nægtet Nogen sin lovlige Ret, virkelig vilde gjøre det her. Desto mere uheldigt troer jeg det er at røre ved disse Spørgsmaal, der dog ikke ville faae nogen reel Betydning, hvad man ogsaa kan gjøre sig tydeligt ad anden Veie. Jeg skal saaledes erindre de Herrer om, at naar De see indenfor Linien, ville De finde, at her bevilges til Lønning etc. ved Theatret 79,790 Rd., til Theatrets Enkaskasse 1,200 Rd., til Communeafgifter for Theatret 1,020 Rd. osv., kort sagt, i det Hele en Sum af noget over 82,000 Rd., foruden de 10 pCt. af Theatrets Bruttoindtægt til Fen. Nu er det klart, at Theatret kan benytte sine egne Indtægter og det større eller mindre Tilskud fra Statskassen til andre Udgifter, og lade dets Underbalancelance fremtræde paa disse Conti; men disse Conti ere bevilgede af den lovgivende Magt, bag dem staaer Statskassen, og den maa og vil komme til at betale tilsidst.

Det er, som sagt, uheldigt, at disse Endringsforslag ere komne frem; men næsten endnu uheldigere, at ærede Medlemmer, der tidligere have givet al Anledning til at troe, at de ansee dette Tilskud af 50,000 plus 15,000 Rd. for fast, netop ere de, som nu med stor Behemmens, stor Hestighed, udtale sig for at nægte en Deel af de nævnte Beløb. Det ærede Medlem for Ribe, der forleden udtalte sig saa varmt for disse to Nægtelser, sagde saaledes

ved Behandlingen af Finantsloven for 1863—64 — det er kun et Par Linier, jeg skal tillade mig at citere — efter at have omtalt det „anseelige Tilskud“ af 65,000 Rd.: „Saameget mere bør vi fastholde det — de 65,000 Rd. — som det maaskee vil være muligt paa den Maade engang at komme til Afregning med Theatret. Naar det — nemlig Theatret — seer, at Folkethinget er bestemt paa ikke at ville forhøje dette Tilskud, som nu maa ansees for fast, — som nu maa ansees for fast — maa det sørge for at sætte Tæring efter Mæring, eller søge andre Hjælpemidler.“ Det ærede Medlem har altsaa sagt, at nu maatte dette Tilskud af 65,000 Rd. ansees for fast, men desuagtet mener det ærede Medlem nu, at denne Fasthed ikke er større, end at vi skulde kunne stryge 35,000 (20,000 og 15,000) af disse 65,000 Rd. Det ærede Medlem vil maaskee sige, at han allerede ifjor noget forandrede sin Anskuelse, idet han til 3die Behandling — vel at mærke ikke til 2den Behandling — af Finantsloven stillede et Forslag om, at de 15,000 Rd. til Sædtillæg skulde bortfalde; men det forholdes sig jo saaledes, at man for 3die Behandling her i Thinget ifjor kjendte Capiteltaxten og vidste aldeles afgjort og bestemt, at der ikke kunde være Tale om Sædtillæg, og saaledes kunde man gjerne nægte det, da der jo udtrykkelig staaer i Lønningssloven af 19de Februar 1861, at kun forsaavidt det gjøres fornødent, skulde disse 15,000 Rd. udredes; men det gjordes ikke fornødent i forrige Finantsaar. Den ærede Ordfører udtalte dengang, at det ikke vilde have den allerringeste Betydning, om disse 15,000 Rd. bevilgedes eller ikke, og Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet udtalte ligeledes, at det var aldeles indifferent, idet der i det kommende Aar slet ikke vilde blive Tale om noget Sædtillæg. Forsaavidt kunde det ærede Medlem altsaa gjerne stille Forslaget ifjor, men iaar kan han ikke støtte det, naar han vil være i Consequents med sine tidligere Udtalelser.

Der er et andet Medlem for Holbæk Amt (Kræbbe), som udtalte Meget, der efter min Opfattelse kunde give rig Veilighed til at imødegaaes. Jeg skal dog ikke give efter for denne Friselsse, men blot erindre det ærede Medlem